

U CIUCCÈ, LA SCIGNA, U CANÈ E U VÓVÈ

A tiémpè antichè zè rètruànnè na séra sottè a la pagliéra u ciuccè, la scigna, u canè e u vóvè. Ognunè, naturalmèntè, zè facéva u lagnè dè la jurnata.

U ciuccè 'ncumènta aštumannè u juornè ch'éva natè: "Eh, tè parè niéntè la vita mia...'A quannè so' natè l'ómè mè sgrina 'e fatija. Pè quattè filè 'é sciénè m'abboffa 'e taccaratè e sè ninamèntè nèn mè smóvè quannè issè dicè "ah!" so' taccaratè ca nnè può 'mmagginà, šta sèmpe umbrusè, 'ntè nu pochè 'é paciènza... Diaminè è vére ca parlènè n'ata lénga... ma a furiè 'e pratècà avèssa avuta capì ca purè nu ciuccè è dè carnè e ossa e tè' nu corè 'mpièttè, inzómma...."

Rèspunnè la scigna: "Sia malèdittè quillè juornè ca lasciai la furèsta, 'nganalitè da la sbòbba fàcèla. Pènzavè:" ueh! Chištè ca chiamènè uommènè so' proipa fèssè, mè rialènè caramèllè e purè u gèlatè ", immécè mò...mò mè tòcca fa la fèssa ogni mumèntè: mò p'u tiatrè e mò pè muštrà la faccia a lè criaturè rént'u sèrragliè."

U povèrè canè fa: "Proipa vu' parlatè ca ténètè u paštè sèmpè prélibatè! E c'haglia dicèrè i' pè chéllè quatt'ossa 'e avanzè?"

U vóvè, pùurièllè ca tuttè suppòrta, scutava e ogni tantè gèràvè lè pallè 'éll'uocchiè, tuornè tuornè.

-Éh, tu nèn parlè? - dicènnè l'autè anèmalè.- Sè ésištè u paradisè nuoštrè, sènz'altrè, là nu poštè tu u truvarrài!...-

Štuzzècatè ca fu, u vóvè fa: "Ména mò, fènitèla mè parètè ciandéllè p'u mèrcatè!"

Zè Pèppè chè zè fumava la pippa, là 'e rèmpèttè, 'uardàttè u vóvè 'nfaccia e u rèngraziàttè.

E rèvutatèzè all'aštantè, po' dicèttè: "Vu' vè crèrètè ca i' so' u mègliè, u patatèrnè, u rré 'é chéšta tèrra.. ma i' vè dichè ca so' u cchiù fèssè 'é tuttè quantè vu' missè iniziémè."

L'anèmaluccè zè 'uardannè 'n faccia crèrènnèzè ca fussè n'ata trùuata dèll'ómè pè lè sfruttà cchiù assà ancóra e, tutt'inziémè, murmurannè: mmaèh!

Ma zè Pèppè sècutattè: "Ca 'ncè crèravàtè, chéssa u sapèa. Émbè è proipa vérè, i' so cummè a tuttè vu' 'a quannè facivè la fèssarija 'é pigliarmè la fèmmèna pè moglièra. Scutate... Mè 'nzuràìè e aviva fa u ciuccè pè tèrà 'nnantè la carrétta... Nascèttè la prima nènna e aviva piglià a fa la scigna pè la fa šta zitta.... Zè facènnè signurinè e aviva fa u canè, ruscèchiànnèmè l'ossa pè lè fa la dódda...

Mò, a la vicchiaja, mē lassa kē la scusa d'accompagnà la figlia pē ru spassē... e *pazientisco cummē u vóvë al quale con rispetto m'assomiglio*".

Mò ditēmē vu' s'è vērē oppurē nò ca štèngħē cumm'a vu'!"

Lē pòvērē anēmaluccē rēflēttenē c'avèa raggionē zē Pèppē e p'u dà curaggē zē facennē 'ncoppē 'na rēsata.

1986

-